

Dosarul nr. 3rh-66/18

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: E. Gligor)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud: N. Clima, I. Sîrcu, T. Chișca-Doneva)

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Titus Sărăteanu împotriva Centrului Național Anticorupție cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 23 decembrie 2010 a Curții Supreme de Justiție prin care a fost respins recursul declarat de Titus Sărăteanu și a fost menținută hotărârea din 13 mai 2010 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 26 octombrie 2009 Titus Sărăteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin ordinul nr. 179 din 10 septembrie 2002 a fost angajat în serviciu în cadrul Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției al Republicii Moldova.

Pe perioada de activitate în serviciu nu a avut abateri disciplinare, iar în anul 2007 a avut mențiuni, diplome și premii bănești, astfel activitatea în serviciu fiind caracterizată pozitiv.

A menționat că la 20 august 2009, în urma unei cercetări de serviciu, cu care a făcut cunoștință numai după emiterea încheierii din 17 august 2009, prin ordinul nr. 199 a fost eliberat din serviciu în conformitate cu art. 86 alin (1) lit. z) Codul muncii, art. 32 alin. (2) lit. i) al Legii cu privire la Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupție al Republicii Moldova nr. 1104-XV din 6 iunie 2002.

Drept temei pentru emiterea ordinului a fost invocat faptul că a încălcat grav Legea cu privire la Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupție al Republicii Moldova nr. 1104-XV din 6 iunie 2002, art. 24 alin (1) lit. a), d), e), pct.

5, capitolul II al Statutului disciplinar și art. 4.3, lit. a), c), g), h) al Contractului individual de muncă.

A considerat că toate cele invocate sunt doar declarative și neîntemeiate, fără a fi specificate care sunt abaterile disciplinare, astfel că eliberarea lui din serviciu este neîntemeiată și neprobată.

Reclamantul a invocat că în conformitate cu art. 210 alin. (1) Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin în care se indică în mod obligatoriu temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, precum și termenul în care sancțiunea poate fi contestată, pe când ordinul nr. 199 din 20 august 2009 nu prevede temeiurile de fapt ale aplicării sancțiunii, făcând trimitere doar la norma legală, în care nu este indicat organul și termenul contestării a acestuia.

Luând în considerație că nu i-a fost comunicat despre modul, termenul și organul în care poate fi contestat ordinul și necunoscând cauza, s-a adresat cu cerere prealabilă și așteptând răspunsul la aceasta a omis termenul de contestare a ordinului.

Totodată, a menționat că în luna septembrie 2009 s-a aflat la tratament medical și nu a avut posibilitatea de a contesta ordinul în termen.

A solicitat repunerea în termenul adresării în judecată, declararea nulă a ordinului nr.199 ps din 20 august 2009, restabilirea în serviciu în calitate de inspector superior al Direcției Generale Teritoriale „Nord” a Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupție al Republicii Moldova și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu pentru întreaga perioadă de la eliberare.

Prin hotărârea din 13 mai 2010 a Curții de Apel Chișinău, a fost repusă în termen cererea de adresare în judecată și a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

La 30 iulie 2010 Titus Sărăteanu a declarat recurs împotriva hotărârii din 13 mai 2010 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 23 decembrie 2010 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de Titus Sărăteanu și a fost menținută hotărârea din 13 mai 2010 a Curții de Apel Chișinău.

La 29 octombrie 2019 Agentul guvernamental al Republicii Moldova, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 23 decembrie 2010 a Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 449 lit. g) Cod de procedură civilă.

În motivarea cererii de revizuire s-a indicat că la 19 iunie 2019, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova, cererea Sărăteanu vs Republica Moldova (nr.35397/11), prin care a solicitat prezentarea observațiilor cu privire la admisibilitatea și fondul cererii prin prisma întrebărilor formulate în circumstanțele de fapt, rezumate de către Grefa Curții Europene. De asemenea, Curtea a propus Guvernului să ajungă la un acord de reglementare amiabilă a prezentei cauze.

În baza art. 11 din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, Guvernul a considerat judicioasă procedura de reglementare amiabilă a prezentei cauze, inițiind procedura la 24 iulie 2019, în timp ce înaintarea prezentei cereri de revizuire constituie o condiție necesară pentru soluționarea pe cale amiabilă a acesteia, cu scopul de a remedia încălcarea drepturilor lui Titus Sărăteanu garantate de art. 6 § 1 și art. 8 din Convenție, care decurg din prezenta cerere pendinte în fața Curții, în modul comunicat de către aceasta.

Astfel, s-a invocat că cererea reclamantului la Curtea Europeană a Drepturilor Omului vizează interceptarea convorbirilor lui telefonice în afara unei anchete penale desfășurate în privința sa și utilizarea probelor obținute pentru încetarea raportului său de muncă. De asemenea, cererea s-a referit la eșecul de a-i prezenta reclamantului și avocatului său probele acumulate împotriva lui, precum și condamnarea sa în baza unor asemenea probe.

În consecință, a invocat că reclamantul Titus Sărăteanu a pretins la încălcarea dreptului garantat de art. 6 § 1 și art. 8 din Convenție.

A solicitat admiterea cererii de revizuire; recunoașterea expresă a încălcării dreptului reclamantului garantat de art. 6 § 1 și 8 din Convenție; casarea deciziei din 23 decembrie 2010 a Curții Supreme de Justiție și dispunerea reiudecării cauzei; acordarea satisfacției echitabile pentru încălcarea constatată, prin aplicarea directă a art. 41 din Convenție într-un quantum proporțional cu cel acordat de către Curte în jurisprudența sa, în calitate de despăgubire pentru orice tip de prejudiciu material și/sau moral, inclusiv în calitate de costuri și cheltuieli, în beneficiul lui Titus Sărăteanu.

Prin cererea din 11 decembrie 2019 Titus Sărăteanu a solicitat admiterea cererii de revizuire; recunoașterea expresă a încălcării dreptului garantat de art. 6 § 1 și 8 din Convenție; casarea deciziei din 23 decembrie 2010 a Curții Supreme de Justiție și dispunerea reiudecării cauzei; acordarea satisfacției echitabile pentru încălcările constatate în sumă de 6000 euro prin aplicarea directă a art. 41 din Convenție, quantum proporțional cu cel acordat de către Curte în jurisprudența sa, în calitate de despăgubire pentru orice tip de prejudiciu material și/sau moral, inclusiv în calitate de costuri și cheltuieli, în beneficiul său.

Studiind materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al Republicii Moldova, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art.169-171.

Astfel, în conformitate cu art. 448 alin. (2) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. b), alin. (6) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: încheierea de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii. În cazul în care o hotărâre examinată anterior în apel și în recurs a fost supusă revizuirii, cauza se trimite, după admiterea cererii de revizuire, la rejudecare.

În conformitate cu prevederile art. 451 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447,

indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În temeiul art. 447 lit. c) Cod de procedură civilă, sunt în drept să depună cerere de revizuire: Agentul guvernamental, precum și subiecții menționați la lit.a) și b) din prezentul articol, în cazurile prevăzute la art.449 lit.g) și h).

Articolul 449 lit. g) Cod de procedură civilă, prevede că revizuirea se declară în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova.

La rândul său, art. 450 lit. e) Cod de procedură civilă, stipulează că cererea de revizuire se depune în interiorul termenului de derulare a procedurii de reglementare pe cale amiabilă la Curtea Europeană a Drepturilor Omului - în cazul prevăzut la art. 449 lit. g).

Conform art. 11 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, soluționarea amiabilă a unei cauze aflate pe rolul Curții Europene poate fi inițiată doar după o notificare oficială parvenită din partea Curții Europene și poate fi derulată concomitent cu procedura prevăzută la art.10, care se aplică în modul corespunzător. În condițiile alin.(1), Agentul guvernamental, din oficiu, la solicitarea reclamantului sau a reprezentantului acestuia, este în drept să negocieze soluționarea amiabilă a oricărei cauze aflate pe rolul Curții Europene.

În speță, Agentul guvernamental al Republicii Moldova a menționat despre faptul că la 19 iunie 2019 Curtea Europeană a comunicat Guvernului Republicii Moldova cererea Sărăteanu vs R.Moldova (nr. 35397/11). Astfel, Curtea a solicitat prezentarea observațiilor cu privire la admisibilitatea și fondul cererii prin prisma întrebărilor formulate în circumstanțele de fapt, rezumate de către Grefa Curții Europene. De asemenea, Curtea a propus Guvernului să ia în calcul eventualitatea unui acord de reglementare amiabilă a cauzei.

În acest fel, la 24 iulie 2019 Agentul guvernamental al Republicii Moldova a inițiat procedura de reglementare amiabilă a prezentei cauze.

Cu referire la circumstanțele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că la 26 octombrie 2009 Titus Sărăteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției al Republicii Moldova solicitând repunerea în termenul adresării în judecată, declararea nulă a ordinului nr.199 ps din 20 august 2009, restabilirea în serviciu în calitate de inspector superior al Direcției Generale Teritoriale „Nord” a Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupție al Republicii Moldova și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu.

Fiind investită cu judecarea cauzei, Curtea de Apel Chișinău prin hotărârea din 13 mai 2010, a repus în termen cererea de chemare în judecată și a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Ulterior, prin decizia din 23 decembrie 2010 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de Titus Sărăteanu și a fost menținută hotărârea din 13 mai 2010 a Curții de Apel Chișinău.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că pe rolul Curții Europene a fost înregistrată cererea Sărăteanu

vs. Republica Moldova, în care reclamantul a pretins la încălcarea dreptului garantat de articolele 6§1 și 8 din Convenție și anume ce vizează interceptarea convorbirilor lui telefonice în afara unei anchete penale desfășurate în privința sa și utilizarea probelor obținute pentru încetarea raportului său de muncă. De asemenea, cererea s-a referit la eșecul de a-i prezenta reclamantului și avocatului său probele acumulate împotriva lui, precum și condamnarea sa în baza unor asemenea probe.

La caz, verificând temeinicia motivelor de revizuire invocate de Agentul guvernamental, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că în speță este justificată reexaminarea cauzei, or în viziunea completului sunt prezente circumstanțe esențiale și imperative ce vizează încălcarea drepturilor fundamentale ale lui Titus Sărăteanu, garantate de articolul 6§1 și art. 8 din Convenție, încălcare care constituie un viciu fundamental comis de instanța de judecată la pronunțarea hotărârii pe cauză.

Pentru aceasta, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, conform cărora orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Dreptul la un proces echitabil în fața instanței de judecată, garantat de art. 6§1 din Convenție, trebuie interpretat în lumina preambulului Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, ca o soluție definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Principiul securității raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care este principiul caracterului final al hotărârilor. Acest principiul presupune că nicio parte nu are dreptul să ceară revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii numai în scopul obținerii unei rejudecări și a unei hotărâri în cauză.

Astfel fiind, la caz, s-a constatat că conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 15 martie 2010, din cadrul Curții de Apel Chișinău, pe parcursul ședinței, instanța de judecată a examinat unele materiale cu caracter secret prezentate de către CCCEC. În cererea de recurs din 30 iulie 2010, Titus Sărăteanu a indicat că nu i-au fost prezentate anumite materiale oficiale deținute de către CCCEC. În egală măsură, recurentul a menționat că i-a fost restricționat accesul la informația secretă care ar fi stat la baza hotărârii din 13 mai 2010, iar instanța de judecată nici nu a enumerat probele care ar fi stat la baza hotărârii adoptate. Totodată, se constată că în decizia din 23 decembrie 2010, Curtea Supremă de Justiție nu făcut nicio referire la aceste argumente.

La acest capitol, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că în contextul jurisprudenței Curții, garanțiile unui proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 CEDO, implică, potrivit principiului contradictorialității, dreptul părților la proces de a lua cunoștință de

orice document sau observație prezentată judecătorului și de a o discuta, dacă este necesar (Baccichetti v. Franța, nr. 22584/06, § 30).

Curtea a notat în jurisprudența sa că principiile contradictorialității și egalității armelor, strâns legate între ele, sunt elemente fundamentale ale noțiunii de „proces echitabil”, în sensul art. 6 § 1 din Convenție. Acestea necesită un „echilibru corect” între părți, astfel că fiecareia trebuie să i se acorde o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o poziție net dezavantajoasă față de partea sau părțile adverse (a se vedea Avotins v. Letonia [MC], nr. 17502/07. § 119 și alte referințe, CEDO 2016).

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ constată că după cum rezultă din procesul-verbal nominalizat, informațiile secrete ar fi fost obținute prin interceptarea convorbirilor telefonice.

În acest sens, Curtea a reiterat că, de fapt, convorbirile telefonice sunt parte integrantă a noțiunilor de „viață privată” și „corespondență” în sensul art. 8 din Convenție (a se vedea Weber și Saravia v. Germania (dec.), nr. 54934/00, § 77, 29 iunie 2006). O ingerință este justificată prin prisma par. 2 al art. 8, numai dacă este „prevăzută de lege”, urmărește unul sau mai multe din scopurile redată la paragraful 2 și este „necesară într-o societate democratică” pentru stingerea scopului sau a obiectivelor respective (a se vedea Weber și Saravia, pre-citată, § 80).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 15 martie 2010, desfășurate la Curtea de Apel Chișinău, este menționat faptul că încheierile de autorizare a interceptării convorbirilor telefonice au fost emise în contextul unei cauze penale. De aici, derivă faptul că materialele secrete obținute în timpul unui proces penal au fost utilizate în contextul unei anchete de serviciu pentru eliberarea din funcție a unui colaborator al CCCEC, pe când legislația în vigoare la acel moment nu autoriza utilizarea unor informații obținute în cursul activității speciale de investigații în asemenea circumstanțe și scopuri. Or, în conformitate cu art. 10 alin. (1) din Legea privind activitatea operativă de investigații nr. 45 din 12 aprilie 1994 (în vigoare până la 8 decembrie 2012), rezultatele activității operative de investigații pot fi utilizate la pregătirea și efectuarea acțiunilor de urmărire penală și la îndeplinirea măsurilor operative de investigații în scopul prevenirii, curmării și descoperirii infracțiunilor, precum și în calitate de probe pentru cauzele penale.

Prin urmare, este întemeiată afirmația agentului constatator referitoare la faptul că procedura la care a recurs CCCEC nu ar fi fost conform legii, deoarece informațiile colectate pe parcursul activității speciale de investigație nu ar fi putut să fie valorificate în privința unei anchete de serviciu, respectiv nu puteau fi puse la baza hotărârilor adoptate.

Circumstanțele descrise, precum și faptul inițierii unei proceduri de reglementare pe cale amiabilă a cauzei, impun admiterea cererii de revizuire împotriva deciziei din 23 decembrie 2010 a Curții Supreme de Justiție, cu reținerea cauzei în procedura Curții Supreme de Justiție pentru reexaminarea în ordine de recurs a recursului declarat de Titus Sărăteanu împotriva hotărârii din 13 mai 2010 a Curții de Apel Chișinău.

În ceea ce vizează solicitarea Agentului guvernamental al Republicii Moldova de acordare a unei satisfacții echitabile reclamantului Titus Sărăteanu pentru încălcarea constatată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține următoarele.

Conform art. 11 alin. (3) și (4) din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, procedura de soluționare amiabilă este confidențială și se încheie prin semnarea de declarații mutuale propuse cu asistența Curții Europene ori a unui acord scris între Agentul guvernamental și reclamant sau reprezentantul acestuia. Clauzele acordului se stabilesc în funcție de circumstanțele fiecărei cauze în parte și sunt coordonate în prealabil cu Guvernul și/sau cu alte autorități cărora li se atribuie pretinsa încălcare a drepturilor reclamantului. Agentul guvernamental și reclamantul pot reformula clauzele acordului până la admiterea acestuia de către Curtea Europeană, de asemenea prin coordonare prealabilă.

Astfel, din textul normei date, este cert că condițiile de reparare a prejudiciului cauzat petiționarilor prin hotărârea judecătorească prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale pot fi negociate de către părți.

Or, repararea prejudiciului cauzat printr-o hotărâre judecătorească, prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, poate fi efectuat în primul rând prin modificarea (casarea) acesteia și numai apoi prin acordarea unei compensații pecuniare. Aceasta deoarece hotărârea judecătorească, în ordinea juridică internă are putere de lucru judecat, din care rezultă efectele specifice și care pot produce consecințe nefaste și ilegale asupra subiectului în cauză.

La caz, se va reține că părțile interesate în speță, Agentul guvernamental al Republicii Moldova și reclamantul Titus Sărăteanu, urmează să negocieze și să încheie un acord privind compensația pecuniară echitabilă în sensul art. 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Această concluzie se impune și pornind de la premisa precum că desfășurarea procedurii de reglementare amiabilă a cauzei, inclusiv prin compensarea pecuniară a persoanelor vizate, intră în atribuțiile Agentului guvernamental.

De altfel, la 24 iulie 2019 de către Agentul guvernamental al Republicii Moldova a fost inițiată procedura de reglementare amiabilă a prezentei cauze, întru executarea obligațiilor la care s-a subscris Guvernul de a cere redeschiderea procedurilor la nivel intern și a remedia încălcările comise în drepturile fundamentale ale lui Titus Sărăteanu, însă la materialele cauzei lipsesc anumite confirmări a acțiunilor în vederea negocierii cu reclamantul a condițiilor și sumelor concrete ale satisfacției echitabile, în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (3) și (4) din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015.

Prin urmare, se va reține că stabilirea la caz de către Curtea Supremă de Justiție a unei compensații pecuniare concrete, pentru încălcarea dreptului lui Titus Sărăteanu garantat de Convenție, se va suprapune cu atribuțiile funcționale stabilite prin lege pentru Agentul guvernamental și ca urmare, există riscul depășirii limitelor de competență prevăzute prin mandatul instituțional al instanței judecătorești supreme.

Drept consecință, revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de către Agentul guvernamental, în condițiile art. 11 din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015.

Reieșind din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ ajunge la concluzia de a admite cererea de revizuire, a constata încălcarea dreptului lui Titus Sărăteanu garantat de articolele 6 § 1 și 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, a casa decizia din 23 decembrie 2010 a Curții Supreme de Justiție și a reține prezenta cauză în procedura Curții Supreme de Justiție pentru reexaminarea în ordine de recurs a recursului declarat de Titus Sărăteanu împotriva hotărârii din 13 mai 2010 a Curții de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, 453 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se constată încălcarea dreptului lui Titus Sărăteanu garantat de art. 6 § 1 și art. 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Se admite cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al Republicii Moldova.

Se casează decizia din 23 decembrie 2010 a Curții Supreme de Justiție, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Titus Sărăteanu împotriva Centrului Național Anticorupție cu privire la contestarea actului administrativ, și se reține prezenta cauza în procedura Curții Supreme de Justiție pentru reexaminarea în ordine de recurs a recursului declarat de Titus Sărăteanu împotriva hotărârii din 13 mai 2010 a Curții de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de Agentul guvernamental al Republicii Moldova, prin intermediul Guvernului Republicii Moldova.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Nina Vascan